

Sygn. akt III Ca 1188/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Sędzia SR (del.) Roman Troll (spr.)

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2014 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa I. K.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 14 kwietnia 2014 r., sygn. akt VIII C 1244/12

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Ca 1188/14

UZASADNIENIE

Dnia 30 maja 2012 r. powódka I. K. po rozszerzeniu powództwa wniosła o zasądzenie od pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 25.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa advokackiego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podała, że w dniu 15 lutego 2010 r. idąc chodnikiem przy pl. (...) w Z., w pobliżu Banku (...) S.A., poślizgnęła się na oblodzonym i nieodśnieżonym fragmencie chodnika, w skutek czego utraciła równowagę, całym ciężarem ciała upadła na podłoże i doznała obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego podgłowego złamania kości ramiennej lewej skutkujących trwałym uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości określonej w toku postępowania prze zbiegłego na 15%. Nadto wskazała, iż zgłosiła przedmiotowe roszczenie pozwanej, gdyż ta udzielił ochrony ubezpieczeniowej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w zakresie ubezpieczenia OC prowadzonej działalności, który to podmiot był podmiotem odpowiedzialnym za zimowe utrzymanie miejsca zdarzenia w jego dacie, a to na podstawie umowy zawartej z Bankiem (...) S.A.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości, zawiadomienie i wezwanie do wzięcia udziału w sprawie (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. oraz zasądzenie na swoją rzecz od powódki kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu zakwestionowała fakt, iż do wypadku doszło w miejscu, którego zimowe odśnieżanie należało do Banku (...) S.A. W (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. oraz fakt, by chodnik był oblodzony lub nieodśnieżony. Pozwana wskazała także, że żądana kwota 25.000 zł jest wygórowana.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Zabrzu zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 25.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 maja 2012 r. do dnia zapłaty (pkt 1); zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 2) i nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zabrzu kwotę 1.882,98 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (pkt 3).

Rozstrzygnięcie poprzedzono ustaleniem, że powódka I. K. w dniu 15 lutego 2010 r. przed godziną 10:00 poślizgnęła się na oblodzonym i nieodśnieżonym fragmencie chodnika przylegającym do budynku nr (...) przy placu (...) w Z., w którym mieści się Bank (...) S.A. i upadła na podłogę. Nawierzchnia chodnika w miejscu upadku była oblodzona i niczym nieposypana. W wyniku zdarzenia powódka doznała obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego podgłowego złamania kości ramiennej lewej skutkujących trwałym uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości 10%. Powódka była hospitalizowana w okresie od 15 lutego 2010 r. do dnia 19 lutego 2010 r. W trakcie jej pobytu w szpitalu zastosowano leczenie operacyjne polegające na zespoleniu złamania. Po zakończeniu hospitalizacji złamanie unieruchomiono opatrunkiem gipsowym na okres 3 miesięcy. Następnie powódka rozpoczęła rehabilitację oraz podjęła leczenie w poradni urazowo-ortopedycznej w Z.. Powódka jest osobą leworęczną.

W dniach 14 i 15 lutego 2010 r. okresami występowały opady śniegu. Dnia 14 lutego 2010 r. w rejonie Z. panowała pochmurna, mroźna oraz mglista pogoda. Temperatura powietrza w ciągu całej doby była ujemna, jej wartości kształtowały się w granicach $-3,5^{\circ}\text{C}$ do $-1,5^{\circ}\text{C}$. Powierzchnia gruntu w tym dniu pokryta była warstwą suchego, puszystego śniegu, którego wysokość w rejonie Z. wynosiła ok. 28 cm. Pogoda panująca 15 lutego 2010 r. była zbliżona do warunków panujących w dniu poprzednim. W dalszym ciągu niebo było zachmurzone, a z chmur tych w ciągu prawie całej doby występowały słabe opady śniegu.

Pismem datowanym na dzień 7 kwietnia 2011 r. powódka zgłosiła u pozwanej wystąpienie szkody.

Bank (...) Spółka Akcyjna w K. w dniu 30 marca 2007 r. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę o świadczenie usług porządkowo-czystościowych. W dniu 8 stycznia 2010 r. Bank (...) Spółka Akcyjna w W. zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. aneks nr (...) do umowy z dnia 30 marca 2007 r. Aneksem tym strony dokonały zmiany załącznika nr 14 do umowy stanowiącego wykaz sprzątej powierzchni oraz kosztów, obowiązujący od dnia 11 stycznia 2010 r. Wykaz ten obejmuje placówkę Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. Oddział w Z. przy pl. (...). Zawarta umowa przewidywała usuwanie i odgarnianie śniegu, a w przypadku lodu posypywanie go odpowiednim materiałem. (...) zp. z o. o. gwarantowała uprzątnięcie śniegu i posypanie wszystkich powierzchni obiektów przy wystąpieniu opadów śniegu lub gołoledzi 5 razy w tygodniu od poniedziałku do piątku, co najmniej 2 godziny przed rozpoczęciem pracy w obiektach banku, aż do jego zakończenia. Przy utrzymujących się w ciągu dnia opadach śniegu lub gołoledzi usuwanie śniegu i posypywanie powinno być powtarzane co najmniej 2 lub 3 godziny, tak aby zapewnić przez cały okres czasu otwarcia obiektu drożność pieszych i jezdnych ciągów komunikacyjnych.

Nieruchomość położona w Z. przy Placu (...) stanowi własność Banku (...) Spółki Akcyjnej w W.. (...) sp. z o. o. w W. zawarła w dniu 8 października 2009 roku z (...) Spółką Akcyjną w W. umowę ubezpieczenia, przedmiotem której była ustawowa odpowiedzialność ubezpieczonego za szkody wyrządzone osobom trzecim w związku z prowadzoną działalnością. Sumę gwarancyjną, która stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela za szkodę strony ustaliły na kwotę 4.000.000 zł

Biegły sądowy z zakresu (...) stwierdził u powódki stały powypadkowy uszczerbek na zdrowiu doznany w następstwie obrażeń z dnia 15 lutego 2010 r., szacując jego wysokość na 15%. Biegły szacując trwały uszczerbek powypadkowy

bezpośrednio po zdarzeniu ustalił go w wysokości 10% według pozycji 113a. Rokowania na przyszłość według opinii biegłego nie są pomyślne. O pogorszeniu powypadkowego stanu zdrowia powódki decydują postępujące zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu ramiennie-łopatkowego, których nasilenie obecnie jest stopnia umiarkowanego. Powódka nadal odczuwa następstwa obrażeń zaistniałego wypadku, wymaga okresowego usprawniania w warunkach ambulatoryjnych, sanatoryjnych oraz stałego, wyuczonego – we własnym zakresie w warunkach domowych. W związku z rozpoczynającym się i postępującym procesem rozwoju pourazowych zmian zwyrodnieniowych lewego stawu ramiennie-łopatkowego biegły rokuję pogorszenie stanu zdrowia powódki w przyszłości, a proces postępu zmian zwyrodnieniowych będzie postępował powoli, przez wiele lat. W uzupełniającej opinii biegły z zakresu ortopedii – traumatologii w pełni podtrzymał wydaną uprzednio opinię i podkreślił, iż dokonał badania powódki w 3,5 roku po zdarzeniu oraz w 2,5 roku po badaniu wykonanym przez lekarza R. D.. W opinii biegłego w tym czasie pogorszył się stan zdrowia powódki, co w jego ocenie uzasadnia ustalenie 15% trwałego uszczerbku na zdrowiu.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Pozwana jako ubezpieczyciel udzieliła ochrony ubezpieczeniowej firmie zobowiązanej na podstawie umowy zawartej z Bankiem (...) Spółką Akcyjną w W. do utrzymania w czystości obiektów banku, w tym powierzchni przyległej do placówki. Właścicielem nieruchomości położonej w Z. przy Placu (...) jest Bank (...) Spółka Akcyjną w W., przy czym zobowiązany do wykonania tych czynności właściciel nieruchomości zwolnił się od odpowiedzialności powierzając ich wykonanie, zgodnie z treścią art. 429 kc przedsiębiorstwu trudniącemu się ich wykonaniem w ramach prowadzonej przez siebie działalności. Określony umową z dnia 30 marca 2007 r. zakres obowiązków obejmował między innymi oczyszczenie chodnika ze śniegu i lodu, co nie zostało wykonane. Niewywiązanie się należyte z obowiązków nałożonych umową było bezpośrednią przyczyną wypadku, któremu uległa powódka.

Odpowiedzialność odszkodowawcza pozwanej za skutki wypadku, w którym uczestniczyła powódka w dniu 15 lutego 2010 r. w ocenie Sądu Rejonowego nie budzi wątpliwości, gdyż stan nawierzchni chodnika przed budynkiem przy Placu (...) w Z. w czasie zaistnienia zdarzenia nie był właściwy. Na chodniku zalegała warstwa lodu, która stała się bezpośrednią i jedyną przyczyną wystąpienia przedmiotowego wypadku. Kwestią sporną było ustalenie wysokości należnego powódce zadośćuczynienia. Biorąc pod uwagę doznane przez powódkę obrażenia, długość okresu leczenia i jego przebieg Sąd Rejonowy uznał, iż dochodzona przez powódkę kwota 25.000 zł tytułem zadośćuczynienia będzie wystarczająca, a przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia wziął pod uwagę przede wszystkim długotrwałość rozstroju zdrowia, dolegliwości z tym związane, trwałość powstałego uszczerbku na zdrowiu jak i uciążliwość w codziennym życiu powódki, gdyż jest osobą leworęczną, wobec czego uszkodzenie lewej kończyny górnej niewątpliwie stanowiło dla niej znaczne ograniczenie w codziennym funkcjonowaniu. W przedmiocie odsetek orzeczono na podstawie art. 481 § 1 kc w związku z art. 817 kc. Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowił art. 98 kpc.

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana zaskarżając go w całości. Zarzuciła naruszenie prawa procesowego tj. art. 233 kpc poprzez błędne ustalenie stanu faktycznego polegające na przyjęciu, że (...) sp. z o. o. w W. była zobowiązana do usuwania zalegającej warstwy lodu, podczas gdy z umowy wynikało, iż była zobowiązana tylko do usuwania i odgarniania śniegu, a w przypadku wystąpienia lodu do posypywania go odpowiednim materiałem; oraz naruszenie przepisów prawa materialnego, w szczególności poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż pozwany zakład ubezpieczeń posiadał legitymację bierną do uczestniczenia w procesie i ponoszenia odpowiedzialności za skutki wypadku; art. 415 kc poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że (...) sp. z o. o. w W. swoim działaniem wyrządził szkodę powódce, podczas gdy szkoda powstała w wyniku działania Banku (...) S.A.; art. 429 kc poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż Bank (...) S.A. powierzył wykonanie czynności w zakresie usuwania z chodnika zalegającej warstwy lodu, podczas gdy z umowy o świadczenie usług porządkowo- czystościowych wynikało, że (...) sp. z o. o. w W. była zobowiązana tylko do usuwania i odgarniania śniegu, a w przypadku wystąpienia lodu posypywania go odpowiednim materiałem. W oparciu o powyższe zarzuty wniosła o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje, względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie jako bezzasadnej i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Mając do dyspozycji zaoficerowany przez strony materiał dowodowy, Sąd Rejonowy dokonał jego prawidłowej analizy, która jest logiczna i zgodna z zasadami doświadczenia życiowego, toteż Sąd Okręgowy przyjmuje ustalenia Sądu pierwszej instancji za własne.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia prawa procesowego objętego regulacją art. 233 kpc, stwierdzić należy, że stanowiska zaprezentowanego w apelacji w zasadzie nie można określić jako zarzutu, lecz polemikę z ustaleniami zaskarżonego wyroku. W ocenie Sądu Okręgowego skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez sąd art. 233 kpc wymaga wykazania, że Sąd I instancji przy ocenie całego materiału dowodowego uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. To bowiem jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające wyłącznie przekonanie skarżącej o innej niż przyjął Sąd Rejonowy wadze poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu, a z takim sformułowaniem treści apelacji mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Zarzuty podniesione w apelacji sprowadzały się zasadniczo do kwestionowania legitymacji biernej pozwanej. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, iż Bank (...) Spółka Akcyjna w K. (poprzedniczka prawna Banku (...) S.A. w W. – następstwo prawne w tym zakresie nie było kwestionowane) w dniu 30 marca 2007 r. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę o świadczenie usług porządkowo-czystościowych. Zawarta umowa, łącznie z Aneksm nr (...) z dnia 8 stycznia 2010 r., przewidywała usuwanie i odgarnianie śniegu, a w przypadku lodu posypywanie go odpowiednim materiałem. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. gwarantowała uprzątnięcie śniegu i posypanie wszystkich powierzchni obiektów przy wystąpieniu opadów śniegu lub gołoledzi 5 razy w tygodniu od poniedziałku do piątku, co najmniej 2 godziny przed rozpoczęciem pracy w obiektach banku, aż do jego zakończenia. Przy utrzymujących się w ciągu dnia opadach śniegu lub gołoledzi usuwanie śniegu i posypywanie powinno być powtarzane co najmniej co 2 lub 3 godziny, tak aby zapewnić przez cały okres czasu otwarcia obiektu drożność pieszych i jezdnych ciągów komunikacyjnych. Bank (...) S.A. w W. powierzył zatem utrzymanie wskazanego terenu profesjonalistce, która zobowiązała się do świadczenia usługi najwyższej jakości przy wykorzystanej posiadanej przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wiedzy i doświadczenia zawodowego oraz profesjonalnego sprzętu technicznego, powinna zatem wykonywać swoje obowiązki z należytą starannością, jakiej należy wymagać od profesjonalisty.

Ponadto Sąd Rejonowy trafnie wskazał, że przeprowadzone w sprawie obszernie postępowanie dowodowe wykazało, że stan nawierzchni chodnika przez budynkiem przy Placu (...) w Z. w czasie zaistnienia zdarzenia nie był właściwy, gdyż na chodniku zalegała warstwa lodu, która stała się bezpośrednią i jedyną przyczyną wystąpienia przedmiotowego wypadku. Z umowy zawartej z pozwaną wynika obowiązek usuwania i odgarniania śniegu, a w przypadku lodu posypywania go odpowiednim materiałem, racjonalnym więc jest, iż pozwany powinien posypywać lód takim materiałem, aby nie stanowił zagrożenia dla osób trzecich. Powódka doznała wypadku na nieposypanym lodzie. Z zeznań świadków I. G. /k. 122v./ i J. K. /k. 122v. - 123/ jednoznacznie wynika, iż lód na miejscu wypadku nie był w ogóle posypany, a do jego posypania zobligowana była (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej) na mocy umowy zawartej z Bankiem (...) S.A. w W..

Nie sposób więc podzielić argumentacji pozwanej, iż w niniejszej sprawie chodzi o szkodę wyrządzoną zaniedbaniem Banku (...) S.A. w W. wykonania obowiązku ciężącego na nim jako na właścicielu terenu, gdyż zwolnił się on od tego obowiązku przenosząc go na podstawie umowy o świadczenie usług porządkowo-czystościowych na (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W., a nadto z pkt. 3.3 zawartej z tą spółką umowy /k. 152/ jednoznacznie wynika, iż zleceniobiorca ((...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.) jest zobowiązany zapewnić wykonanie wszelkich obowiązków ciężących na posiadaczu lub właścicielu nieruchomości w zakresie

utrzymywania obszarów przylegających do nieruchomości wynikających z przepisów prawa oraz do zachowania drożności ciągów komunikacyjnych przebiegających przez nieruchomość.

Dlatego też nie doszło do naruszenia zarówno prawa procesowego wskazanego w apelacji, jak i materialnego, albowiem wystąpienie rozstroju zdrowia i doznana z tym krzywda wystąpiła u powódki na skutek zaniedbania profesjonalnego podmiotu ubezpieczonego u pozwanej, który wbrew swemu obowiązkowi w sposób nieprawidłowy wykonywał umowę zwaną z Bankiem w zakresie utrzymywania zimowego terenu, przez który przechodziła powódka, a przejął na siebie wszelkie obowiązki wynikające z utrzymania obszarów przylegających do nieruchomości, a więc także obowiązek uprzątnięcia z chodnika błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń [por. art. 5 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1399 ze zm.) w związku z postanowieniem punktu 3.3 umowy z dnia 30 marca 2007 r. (k. 149 – 161)]. Z umowy z dnia 30 marca 2007 r. wraz z Aneksami nr (...) z dnia 8 stycznia 2010 r. do tej umowy wynika bowiem, iż zakres usług (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w zakresie usuwania lodu i śniegu w okresie zimowym polegał na: w przypadku śniegu lub gołoledzi wykonaniu czynności zmierzających do usunięcia, odgarnięcia śniegu, a w przypadku lodu posypania go odpowiednim materiałem, tak aby zapewnić drożność pieszych i jezdnych ciągów komunikacyjnych. Z tego wniosek, że usunięcie lodu następowało poprzez posypywanie go odpowiednim materiałem, tak aby zapewnić drożność chodnika, czyli aby można się po nim poruszać. Trudno bowiem przypuszczać, że Specyfikacja C na terenie zewnętrznym w zakresie usuwania lodu miała na celu jego pozostawienie na nawierzchni – to posypanie go odpowiednim materiałem miało doprowadzić przecież do jego usunięcia i umożliwienia poruszania się po chodniku, to był sposób usunięcia lodu. W sposób prawidłowy Sąd Rejonowy zastosował więc prawo materialne i przyjął odpowiedzialność pozwanej jako ubezpieczyciela w zakresie odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody – (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., która w sposób niewłaściwy wykonywała przyjęte na siebie umową z Bankiem obowiązki.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego także w zakresie zasadności i wysokości zasądzonego na rzecz powódki zadośćuczynienia za krzywdę doznaną wskutek uszkodzenia ciała, którego doznała podczas wypadku w dniu 15 lutego 2010 r. Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy wysokość zadośćuczynienia zależy od rodzaju doznanych obrażeń i intensywności wywołanych nimi cierpień poszkodowanej. W wyroku z 1 kwietnia 2004r. sygn. II CK 131/03 (LEX nr 327923) Sąd Najwyższy wyraźnie wskazał, iż określając wysokość „odpowiedniej sumy” (art. 445 § 1 kc), sąd powinien niewątpliwie kierować się celami oraz charakterem zadośćuczynienia i uwzględnić wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej szkody niemajątkowej. Podstawowe znaczenie musi mieć rozmiar doznanej krzywdy, o którym decydują przede wszystkim takie czynniki, jak rodzaj uszkodzenia ciała czy rozstroju zdrowia, ich nieodwracalny charakter polegający zwłaszcza na kalectwie, długotrwałość i przebieg procesu leczenia, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i długotrwałość, wiek poszkodowanego i jego szanse na przyszłość oraz poczucie nieprzydatności społecznej.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy na skutek wypadku u powódki doszło do powstania szeregu obrażeń ciała w postaci: wieloodłamowego podgłowego złamania kości ramiennej lewej skutkujących trwałym uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości 15%. W konsekwencji powódka wymaga okresowego usprawniania w warunkach ambulatoryjnych, sanatoryjnych oraz stałego, wyuczonego – we własnym zakresie w warunkach domowych. Rokowania na przyszłość nie są pomyślne, a o pogorszeniu powypadkowego stanu zdrowia powódki decydują postępujące zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu ramiennie-łopatkowego, których nasilenie obecnie jest stopnia umiarkowanego. Ponadto w związku z rozpoczynającym się i postępującym procesem rozwoju pourazowych zmian zwyrodnieniowych lewego stawu ramiennie-łopatkowego biegle rokuje pogorszenie się jej stanu zdrowia w przyszłości, a proces postępu zmian zwyrodnieniowych będzie postępował powoli, przez wiele lat, co niewątpliwie wiąże się dla powódki ze znacznymi dolegliwościami. Wskazać również należy, iż powódka jest osobą leworęczną, wobec czego uszkodzenie lewej kończyny górnej niewątpliwie stanowiło dla niej znaczne ograniczenie w codziennym funkcjonowaniu i ograniczenie jej samodzielności.

Określenie wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia stanowi istotne uprawnienie sądu merytorycznie rozstrzygającego sprawę w pierwszej instancji, który przeprowadzając postępowanie dowodowe, może dokonać wszechstronnej oceny okoliczności sprawy. Korygowanie

przez Sąd Okręgowy wysokości zasądzonego już zadośćuczynienia uzasadnione jest tylko wówczas, gdy przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy, mających wpływ na jego wysokość, jest ono niewspółmiernie nieodpowiednie, jako rażąco wygórowane lub rażąco niskie (wyrok Sądu Najwyższego z 9 lipca 1970r. sygn. akt III PRN 39/70, OSNCP 1971, nr 3 poz. 53). W ocenie Sądu Okręgowego z żadną z wymienionych sytuacji nie mamy do czynienia w rozpatrywanej sprawie. Należy podkreślić, iż Sąd Rejonowy ustalając wysokość zadośćuczynienia wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, w tym także stopień uszczerbku na zdrowiu, którego doznała powódka ustalono na 15%.

Mając na uwadze powyższe rozważania kwota 25.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę jakiej doznała w skutek wypadku, nie może zostać uznana za rażąco wysoką, co uzasadniałoby ingerencję Sądu Okręgowego w treść orzeczenia w tym zakresie.

Z powyższych względów apelacja podlegała oddaleniu jako bezzasadna.

Podzielając zatem motywy, leżące u podstaw zaskarżonego orzeczenia, Sąd Okręgowy oddalił apelację jako niezajdującą usprawiedliwionych podstaw prawnych na mocy art. 385 kpc. O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o art. 108 § 1 kpc w związku z art. 98 § 1 i 3 kpc, art. 99 kpc oraz § 6 pkt 5 i § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. Z 2013 r., poz 490), albowiem powódka była reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym i wniosła o zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego, a pozwana przegrała sprawę w postępowaniu odwoławczym.

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk